The Forest

Τεύχος 13 - 2003 Anno Bastardi

EDITORIAL

Οπως ανακοινώσαμε και τον προηγούμενο μήνα, το Forest απο το τεύχος αυτό αλλάζει μορφή. Στα χέρια σας έχετε ένα νέο, πολυμορφικό προϊόν, σχεδιασμένο σε τέτοιο βαθμό ωστε να ικανοποιεί απόλυτα την τελετουργική σας μύηση στο black metal, τόσο θεωρητικά όσο και ηχητικά!
Η απόφαση να αυξήσουμε τα cd που προσφέρονται με το περιοδικό επιβάλλεται απο την ανάγκη η αναγνώστες μας να έρθουν σε επαφή με περισσότερες Ορδές ("μπάντες", κατα την συνήθη ορολογία των λεμέδων) και να εξασφαλίσουν περισσότερα χρήματα απο την αγορά cd σε ληστρικές τιμές απο το λιανικό εμπόριο.
Τα ηχητικά ακούσματα που προσφέρουμε είναι εγγυημένα, όσον αφορά την σχέση τους με την αυθεντική κουλτούρα του black metal. Οτιδήποτε άλλο προσφέρεται χωρίς προηγουμένως να έχει περάσει απο την έγγριση του Forest, είναι σίγουρα ψεύτικο και δεν αξίζει την προσοχή σας.
Αλλαγές γίνονται όμως και στο περιοδικό. Ο περιορισμός των σελίδων δεν οφείλεται σε οικονομικές περικοπές αλλά στην ανάγκη να ΕΠΙΚΕΝΤΡΩΣΟΥΜΕ την προσοχή και το ενδιαφέρον των αναγνωστών σε σημαντικά θέματα που αφορούν την μυστική εταιρία του black metal και να σας απαγγιστρώσουμε απο την παγίδα του να διαβάζετε συνέχεια για "μπάντες".
Αποφασίσαμε επίσης να βάλουμε αφίσσες, όχι για να "διακοσμήσετε" τα υπνοδωμάτιά σας αλλά για να έχετε μια συνεχή οπτική επαφή με τις Ορδές και τα οράματα και των αγώνα τους. Στα επόμενα τεύχη θα υπάρχουν αφίσσες με σύμβολα, εντολές και τελετουργικά σχέδια που θα σας βοηθήσουν να δημιουργήσετε ένα νέο οπτικό περιβάλλον στον χώρο που καθημερινά κινείστε και λειτουργείτε.
Το Forest απο το μήνα αυτό παύει να είναι ένα απλό περιοδικό αλλά γίνεται ΕΡΓΑΛΕΙΟ και ΟΠΛΟ στα χέρια της νέας τάξης Ελιτιστών που θα επιβληθούν στην ανθρωπότητα και θα εφαρμόσουν πιστά τους νόμους της Φύσης και του Υπέρτατου Σκότους. AVE SATANAS!

Παναγιώτης Τζανετάτος

ΤΘ 66084, 15510 ΑΘΗΝΑΙ
e-mail: unisound@acisgroup.gr

Ο μύθος του βινυλίου

Πολύ μεγάλος ντόρος έχει γίνει τα τελευταία χρόνια για την αξία του βινυλίου. Εδώ πλέον οφείλουμε να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα.
Το βινύλιο πράγματι έχει μια διαχρονική αξία. Η μεταφορά του ήχου σε υλικό φορέα ξεκίνησε πριν απο έναν αιώνα περίπου σε βινύλιο και συνεχίζεται μέχρι και σήμερα, έστω και αν το βινύλιο καλύπτει μετα βίας το 1% της παγκόσμιας παραγωγής της μουσικής βιομηχανίας. Η παμπάλαια λοιπόν προέλευση του βινυλίου κατα κάποιο τρόπο εναρμονίζεται και συνταιριάζει με το πνεύμα της αναζήτησης και έρευνας των πρώτων ημερών του black metal. Αυτό όμως σε ένα αυστηρά θεωρητικό επίπεδο.
Στο σημείο αυτό όμως, οφείλουμε να ανοίξουμε μια παρένθεση.
Το black metal στις πρώτες ημέρες του, ΔΕΝ ξεκίνησε μέσα απο εκδόσεις βινυλίου αλλά με ΚΑΣΕΤΕΣ!
Σ΄αυτό το σημείο κάπου θα αρχίσουμε να απομυθοποιούμε την αξία του βινυλίου η οποία έχει εξογκωθεί για λόγους που θα διαβάσετε σε άλλες σελίδες του παρόντος τεύχους.
Οι πρώτες ορδές που ξεκίνησαν το δεύτερο κύμα του black metal, προς τα τέλη της δεκαετίας του ΄80, ηχογραφούσαν τη μουσική τους σε κασέτα. Κανείς απο όσους πρόλαβαν εκείνη την εποχή δεν πρόκειται να ξεχάσει τη μινιμαλιστική μαγεία των πρώτων ντέμο που έπεφταν στα χέρια μας. Απλές κασέτες εμπορίου, φωτοτυπημένο εξώφυλλο, συχνά στραβοκομένο, όλα μέσα απο μια παράδοξη προχειρότητα που σου γεννούσε μια περίεργη οικειότητα με το αντικείμενο. Ήξερες οτι η κασέτα που άκουγες είχε γραφτεί απο ένα διπλό κασετόφωνο, ίδιου με το δικό σου.
Ήξερες οτι το εξώφυλλο που άνοιγες γεμάτος περιέργεια, ξεζουμίζοντας ακόμη και το τελευταίο εκατοστό για να βρεις περισσότερες πληροφορίες, οτι ήταν κομμένο και διπλωμένο απο το χέρι ενός μακρυνού και άγνωστου συναγωνιστή σου και όχι απο μηχανή. Ήξερες τέλος, οτι η κασέτα που είχες αποκτήσει, οτι είχες τη δυνατότητα να αντιγράψεις, να βγάλεις φωτοτυπία το ίδιο ασπρόμαυρο εξώφυλλο και να δημιουργήσεις ένα πιστό αντίγραφο το οποίο εν συνεχεία θα μπορούσες να το ανταλλάξεις με κάποιον φίλο. Με το τρόπο αυτό (tape trading), η κουλτούρα του black metal απλώθηκε σιγά σιγά μέσα σε ένα στενό κύκλο των πρώτων μυημένων.
Οι βινυλιακές εκδόσεις στα πρώτα χρόνια του black metal (1987-1992) ήταν πολύ περιορισμένες. Μπορούμε μάλιστα να τις αναφέρουμε:
Mayhem - Deathcrush mlp, Samael - Medieval Prophecy, Treblinka - Severe abominations, Abhorer/Necrophile - split lp, Asphyx - Mutilating process, Exmortes - τρία 7άρια, Rotting Christ - Dawn of the iconoclast και ίσως μερικά άλλα που μας διαφεύγουν.
Αυτές ήταν οι ελάχιστες πρώτες κυκλοφορίες των πρώτων ημερών και κυρίως σε έκδοση 7ιντσου.
Το βινύλιο σε όλη την ιστορία του δεύτερου κύματος του black metal κράτησε μια ισχυρή θέση, έστω και περιορισμένη, μέχρι και τις μέρες μας οπου παρατηρείται ξανά μια αναζωπύρωση της κουλτούρας του βινυλίου.
Προσοχή και πάλι όμως! Η πραγματική κουλτούρα του black metal δεν είναι τόσο το βινύλιο, όσο κυρίως η ΚΑΣΕΤΑ! Και μάλιστα, η κασέτα του εμπορίου! Ο κος Πετράκης της RACKS οφείλει πολλά στο Ελληνικό black metal όλα αυτά τα χρόνια!
Ας μην ξεχνάμε άλλωστε οτι σήμερα, η αναζωπύρωση των βινυλιακών εκδόσεων στηρίζεται κυρίως σε "bootleg" εκδόσεις.
Βλέπουμε λοιπόν οτι μεγάλος ντόρος γίνεται για το βινύλιο αλλά κανείς απο όλους αυτούς τους υπερφανατικούς λάτρεις και παραγωγούς βινυλίων δεν στρέφει τη προσοχή του στο άγνωστο αυτό παρελθόν της κασέτας...
Για να ξαναγυρίσουμε στο θέμα του βινυλίου, σίγουρα οι δίσκοι έχουν μεγαλύτερη αξία απο τα cd και τις κασέτες. Και εδώ είναι η πρώτη παγίδα που στήνεται συχνά στο αγοραστικό κοινό διότι η

έννοια της αξίας μεταφράζεται και αποδίδεται σε ΧΡΗΜΑΤΙΚΗ αξία αγοράς και μεταπώλησης και όχι σε ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ αξία.
Κατα τη γνώμη μας, η αξία ενος προϊόντος δεν βρίσκεται μόνο στην υλική μορφή του. Βρίσκεται κυρίως στην αισθητική και ερμηνευτική κουλτούρα που εκφράζει η Ορδή που ηχογραφεί. Εγώ προσωπικά ποτέ δεν έδωσα σημασία αν η ηχητική μύηση που βιώνω, αν προέρχεται απο μια φτηνή κασέτα ή ένα βινύλιο των 100 ευρώ ή απο ένα κοινό cd-r.
Σίγουρα οι αισθήσεις της όρασης, της όσφρησης και της αφής παίζουν και αυτές ένα σημαντικό ρόλο στην επαφή μας με ένα προϊόν.
Το black metal όμως δεν είναι προϊόν, όπως θέλει να παρουσιάζει η μουσική βιομηχανία. Υπάρχουν βαθύτερες έννοιες και άγνωστα μυνήματα που προσλαμβάνονται και αναλύονται μέσα απο την εσωτερική κουλτούρα του ατόμου.
Ας μην παρασυρόμαστε λοιπόν απο τις φετιχιστικές παγίδες που στήνονται εις βάρος της πραγματικής αξίας της μύησης στο black metal.

Περιορισμένες εκδόσεις

Πρόσφατα έπεσε στα χέρια μας ένα flyer απο κάποιον τύπο που διαφήμηζε μπλουζάκια Absurd. Ο εφυιής κατασκευαστής είχε τυπώσει τα μπλουζάκια σε 12 αντίτυπα (!!!) και αφού τα πούλησε όλα (δηλαδή τα 11 πούλησε, το ένα το κράτησε για την πάρτη του!...), έβγαλε και flyer για να μας ενημερώσει οτι τα μπλουζάκια ήταν... sold out!!!
Οσοι "σερφάρουν" γενικά στο δίκτυο, πέφτουν συχνά πάνω σε "εταιρίες" που διαφημίζουν μερικές κυκλοφορίες τους, οι οποίες πάντα είναι σε "περιορισμένα" αντίτυπα και πάντα SOLD OUT!
Εδώ κάπου πλέον αρχίζουμε να γελάμε.
Το "sold out" σημαίνει πια έλλειψη στοκ ή ιδεολογικό ξεπούλημα;
Τι ειναι πια η νέα αυτή μόδα των "περιορισμένων" εκδόσεων;
Οι περιορισμένες εκδόσεις ξεκίνησαν κυρίως σε βινύλια προς τα τέλη της δεκαετίας του '90. Ήταν μια λογική αντίδραση στην άκρατη εμπορικοποίηση των τελευταίων λειψάνων της σκηνής της προηγούμενης δεκαετίας. Στις δεκάδες χιλιάδες πωλήσεων λοιπόν, κάποιων Dimmu Borgir ή Crandle of Filth, ήρθαν αντιμέτωπες οι πρώτες Ορδές που προτίμησαν να κυκλοφορήσουν τα ηχογραφήματά τους σε εκδόσεις των 300, 100 έως και 50 αντιτύπων!
Τα περιορισμένα αντίτυπα λοιπόν στην αρχή έστειλαν ένα διπλό μύνημα:
Πρώτων, οτι το black metal δεν χρειάζεται να είναι μαζικό (προσοχή και πάλι στις λέξεις που χρησιμοποιούμε)
Το black metal μπορούσε να επιβιώσει και να αναπτύξει την κουλτούρα του και μέσα σε ένα περιορισμένο αγοραστικό κοινό.
Το δεύτερο μύνημα που στην αρχή τουλάχιστον, προσπάθησαν να στείλουν οι περιορισμένες εκδόσεις, ήταν η αίσθηση του Ελιτισμού.
Αυτός ο οποίος θα διέθετε μια κόπια κάποιας περιορισμένης έκδοσης, έμπαινε αυτομάτως σε μια λέσχη "πιστών", "ρομαντικών", ένα σκληρό και περιορισμένο πυρήνα μαχητών που προτιμούν να βρίσκονται στο περιθώριο μιας ιδιότυπης κοινωνίας συλλεκτών.
Αλλωστε, οι περιορισμένες εκδόσεις διακινούνται και διανέμονται χέρι με χέρι ή μέσω άμεσης ταχυδρομικής παραγγελίας με τον παραγωγό ή την Ορδή και αυτό ενισχύει την αξία της συναλλαγής εφόσον γίνεται σε μια καθαρά προσωπική βάση. Με το τρόπο αυτό, η διακίνηση του black metal θα μπορούσε να ξεφύγει απο την απρόσωπη διάθεση μέσα απο αλυσσίδες καταστημάτων ενώ θα δίνονταν η ευκαιρία για ανταλλαγή απόψεων και πληροφοριών που αφορούν τη βιωσιμότητα και την καλλιέργεια της κουλτούρας του black metal.
Ολα αυτά στην αρχή φάνηκαν πραγματικά ιδανικά!
Στην πορεία όμως τα πράγματα άρχισαν να εξελίσσονται λίγο διαφορετικά...
Ξαφνικά είδαμε η ιδιότυπη αυτή κοινωνία "μυημένων" να μετατρέπεται σε μια ανεγκέφαλη ομάδα καταναλωτών. Δίσκοι άρχισαν να αλλάζουν χέρια σε αστρονομικές τιμές. Περουσίες ολόκληρες διακινούνται μέσα απο πιστωτικές κάρτες και προϊόντα αλλάζουν ιδιοκτήτη σε κλάσματα δευτερολέπτου.
Η πολυδιαφημισμένη "ελιτ" των "λιγων" και "εκλεκτών" αυτών μετέτρεψαν το underground σε ένα απέραντο χρηματιστήριο οπου όλα κρίνονται πλέον απο το ποιός πρόλαβε να αποκτήσει την τελευταία πλακέτα βινυλίου που τυπώθηκε στα 100 κομμάτια.
Οι πραγματικές αξίες και η κουλτούρα μας έγιναν "delete" ενώ τα "inbox" γέμισαν με προσφορές και αριθμούς πιστωτικών καρτών.
Αρκεί να κάνουμε μια βόλτα στο E-Bay για να καταλάβουμε το μέγεθος της παράκρουσης που έχει πιάσει όλους αυτούς τους μέχρι πρότεινως σώφρονες και δήθεν ρομαντικούς μυημένους.
Ολοι ξαφνικά έγιναν συλλέκτες, όλοι ξαφνικά έγιναν επιχειρηματίες έμποροι και ιδιοκτήτες "εταιριών" που με επένδυση της τάξεως των 500-1000 ευρώ (δανεικά απο την θεία) χρηματοδοτούν μια παραγωγή για να βγάλουν πολλαπλάσια κέρδη ή να πολλαπλασιάσουν σε αριθμό και αξία την ιδιωτική τους συλλογή.
Θέλετε να προχωρήσουμε πιο πέρα; Θέλετε να μάθετε πως λειτουργεί σήμερα τα κύκλωμα των "περιορισμένων" εκδόσεων;
Πάρτε μια ανάσα και διαβάστε τα παρακάτω γιατί εμάς μας έχει σηκωθεί η τρίχα με αυτά που βλέπουμε...

ΟΙ "ΣΥΛΛΕΚΤΕΣ"

Οι συλλέκτες του black metal είναι (καλώς ή κακώς) λίγοι. Είναι όμως και μια εξαιρετικά ιδιόμορφη κατηγορία ατόμων η οποία έχει μεγάλες διαφορές με τους συνήθεις συλλέκτες του heavy metal.
Η συλλεκτική πλευρά του black metal έχει μια μοναδική ιδιομορφία. Είναι ίσως το μόνο μουσικό ιδίωμα στο οποίο η συλλογή... δεν τελειώνει ποτέ!
Η συλλογή έχει κάποιο νόημα όταν επικεντρώνεται σε ένα χώρο ο οποίος έχει σβήσει. Σε ένα χώρο ο οποίος έχει μια αρχή και ένα τέλος. Για παράδειγμα, ένας ο οποίος ασχολείται με συλλογή δίσκων απο NWOBHM ή Αμερικάνικου μέταλ των 80ies, έχει μπροστά του μια γκάμα μερικών χιλιάδων τίτλων τους οποίους πρέπει να αποκτήσει, έναν προς έναν, για να κλείσει κάποια στιγμή έναν κύκλο του οποίο το συλλεκτικό ενδιαφέρον εστιάζεται σε συγκεκριμένο γεωγραφικό χώρο, συγκεκριμένους φορείς ήχου (cd ή βινύλια ή κασέτες) και συγκεκριμένη χρονική περίοδο.

Στο black metal αυτό δεν ισχύει!
Πρώτων διότι δεν υπάρχει γεωγραφικός χώρος (κανείς δεν μιλάει για Αμερικάνικο ή Ευρωπαϊκό ή Ασιατικό black metal) και
Δεύτερον, δεν υπάρχει χρονικός περιορισμός διότι black metal κυκλοφορίες συνεχίζουν και παράγονται με ρυθμούς... κάθε μέρας!
Τρίτον, δεν υπάρχει περιορισμός ως προς τον φορέα ήχου διότι στο black metal, τόσο το βινύλιο όσο και η κασέτα έχουν την ίδια αξία (τουλάχιστον σε ιδεολογική βάση, όπως αναλύσαμε σε προηγούμενη παράγραφο). Δεν μπορεί κάποιος λοιπόν να λέει οτι είναι black metal συλλέκτης και να αγνοεί την κασέτα ή ακόμη και το cd.
Διότι, υπάρχει και πολύ αξιόλογο και obscure υλικό το οποίο έχει τυπωθεί μόνο σε cd, ακόμη και σε περιορισμένες εκδόσεις.
Μιλάμε λοιπόν για μια Λερναία Ύδρα όπου μόλις ξεπενταριάστηκες για να αποκτήσεις τις τελευταίες "limited" κυκλοφορίες, ανακαλύπτεις οτι βγήκαν άλλες τόσες και μάλιστα, είναι και αυτές... sold out!!!
Μια παράκρουση χωρίς αρχή και χωρίς τέλος. Ήδη πολλοί "συλλέκτες" του black metal έχουν αρχίσει σιγά σιγά να απογοητεύονται και να βάζουν φρένο στις ξέφρενες αναζητήσεις τους. Μερικοί αρχίζουν ήδη και ξεφορτώνονται τη συλλογή τους, με το αζημίωτο βέβαια γιατί αυτά που έχουν συσωρεύσει "πιάνουν" τα διπλά και τα τριπλά και δεκαπλά απο όσο τους κόστισαν!
Οι συλλέκτες του black metal όπως είπαμε, έχουν εξελιχθεί σε μια ιδιόμορφη κοινότητα η οποία έχει αρχίσει πλέον και λειτουργεί ως καρκίνωμα στου χώρους τους black metal. Ο υλιστικός τρόπος που αντιλαμβάνονται το black metal περιορίζει το λειτουργικό τμήμα (δηλ. Παραγωγούς, Ορδές, διανομείς κλπ) σε ένα μίζερο κύκλωμα συμφερόντων και δεν επιτρέπει στο black metal να εξελίξει την κουλτούρα του και να την εξαπλώσει ΜΕ ΣΩΣΤΟ τρόπο σε ένα ευρύτερο κοινό. Το black metal για τους συλλέκτες είναι μια υπόθεση που αφορά μόνον αυτούς και μερικούς "φίλους" τους με παρόμοια βίτσια. Ολοι τους ενδιαφέρονται να αποκτήσουν την τελευταία παπαριά που τυπώθηκε σε λίγες εκατοντάδες αντίτυπα αλλά κανείς δεν δίνει δεκάρα αν κάποιος συμπολεμιστής μας σαπίζει στη φυλακή για τα πιστεύω του (πχ ABSURD)

BLACK METAL MAFIA

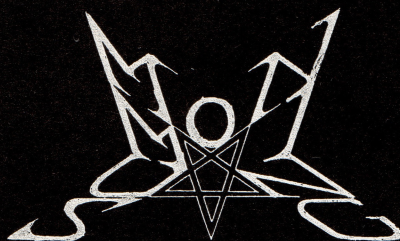
Η black metal mafia κάποτε έκαιγε εκκλησίες, δολοφονούσε, απειλούσε.
Σήμερα, η μαφία του black metal βρίσκεται στους υπολογιστές και διαπράτει οικονομικά εγκλήματα, εις βάρος του αγοραστικού κοινού.
"Οι περιορισμένες εκδόσεις είναι απάτη" είχε πει κάποτε ο αείμνηστος Euronymous των (The true) Mayhem.
Μια δήλωσε που έκανε σε συνέντευξή του εν έτει 1990, πολλά χρόνια πριν την εμφάνιση του φαινομένου των "limited". Μια φράση που ξεστόμισε γεμάτος αγανάκτηση όταν κατάλαβε οτι οι 1000 αυτές κόπιες που είχε τυπώσει απο το Deathcrush, με λεφτά που εξοικονόμησε απο αιματηρές οικονομίες, είχαν γίνει αντικείμενο αισχροκέρδειας και παράλογου παραεμπορίου.
Ο Euronymous δυστυχώς φαίνεται οτι εδώ και χρόνια αρχίζει να σβήνει απο τις μνήμες πολλών. Η εξέχουσα αυτή μορφή σήμερα έχει αντικατασταθεί απο μια νέα τάξη underground γιάπηδων τύπου SOMBRE RECORDS για παράδειγμα οπου τα 300 αντίτυπα που τυπώνει απο κάθε κυκλοφορία αποφέρουν τα ίδια κέρδη όσο μια παραγωγή 3000 αντιτύπων!
Σ'αυτό το σημείο οφείλουμε να ξεσκεπάσουμε μια σειρά ψευδών και απατηλών δηλώσεων, τόσο απο 'εταιρίες" όσο και απο "καλλιτέχνες", που επι σειρά ετών καλλιεργούν τον μύθο των "limited".
Στην αρχή λοιπόν όλοι έλεγαν οτι οι limited εκδόσεις προορίζονται για ένα κοινό "εκλεκτών", την "ελιτ" του black metal. Στη πορεία όμως μάθαμε άλλα πράγματα...
Οτι δηλαδή, αυτοί που χρηματοδοτουσαν παραγωγές σε τόσο περιορισμένα αντίτυπα, το εκαναν για δύο βασικούς λόγους;
Πρώτων, διότι δεν είχαν λεφτά να βγάλουν μεγαλύτερες ποσότητες και
Δεύτερον τύπωναν λίγες ποσότητες για να ξεστοκάρουν γρήγορα και να παίρνουν πίσω τα λεφτά και το κέρδος τους ακόμη πιο γρήγορα!
Πάρτε για παράδειγμα το πρώτο lp των Moonblood το οποίο τυπώθηκε σε 100 μόνο αντίτυπα. Στην αρχή η κυκλοφορία αυτή διαφημίζονταν απο την SOMBRE RECORDS που το έβγαλε, οτι και καλά προορίζεται για τους "diehard fans" της Ορδής... Με άλλα λόγια, κατα τα λεγόμενα της δήθεν εταιρίας, οι Moonblood ήταν μια ορδή επιπέδου... VENOM και για να ικανοποιήσει τους πιο σκληρούς απο τους πολυάριθμούς "οπαδούς" της, αποφάσισε να κυκλοφορήσει το ΠΡΩΤΟ κιόλας τους άλμπουμ μόνο σε 100 αντίτυπα! Φανταστείτε λοιπόν το Welcome To Hell των Venom να είχε κυκλοφορήσει μόνο σε 100 αντίτυπα... σήμερα θα ανταλλάσσονταν με ένα διαμέρισμα!!!
Ας κόψουμε όμως την πλάκα και ας συνεχίσουμε να δούμε πως λειτουργεί η μαφία των βινυλίων γιατί έχει πολύ ενδιαφέρον.
Η 'εταιρία" λοιπόν, τυπώνει μια περιορισμένη έκδοση (πχ 200 αντίτυπα) αλλά κατα ένα περίεργο τρόπο, αυτά τα 200 αντίτυπα δεν φτάνουν ποτέ στα χέρια 200 αντίστοιχων αγοραστών. Αντιθέτως, βλέπουμε ένα μικρό αριθμό ερασιτεχνών εμπόρων του internet να έχει αγοράσει και να κρατάει στα ντουλάπια τους απο τα 10 και 20 αντίτυπα απο την ίδια κυκλοφορία.
Η "λοιπόν", γεμάτη υπερηφάνεια τυπώνει flyers διαφημήζοντας κυκλοφορίες τις οποίες έχει ήδη ξεστοκάρει για να πουλήσει μούρη οτι τα προϊόντα της είναι περιζήτητα. Με τον τρόπο αυτό, αναγκάζει τους πελάτες της να σπεύδουν, όχι μόνο να αγοράσουν αλλά και να προπληρώσουν την κάθε μελλοντική κυκλοφορία της, κάνοντας τζίρους και αποκομιζοντας κέρδη απο προϊόντα τα οποία ούτε καν έχουν κυκλοφορήσει! Στην περίπτωση αυτή μάλιστα, όσοι σπεύδουν αγχωμένοι να "προλάβουν", όχι μόνο αγοράζουν ένα αντίτυπο αλλά συχνά και δεύτερο και τρίτο, για να έχουν 'καβάτζα"...
Και ποιά είναι αυτή η "καβάτζα";
Οταν ο δίσκος πια έχει εξαντληθεί (απο την εταιρία δηλαδή), βγαίνουν οι επιτήδειοι αυτοί και τα πουλάνε σε τιμές 10 φορές πιο ακριβά απο όσο τα αγόρασαν! Για πρώτη φορά λοιπόν στην ιστορία των συλλεκτών δίσκων, παρουσιάζεται το φαινόμενο ένας δίσκος να έχει γίνει "συλλεκτικός" και "δυσεύρετος" και "πανάκριβος", λίγες εβδομάδες μετά την κυκλοφορία του!!!
Η βιομηχανία λοιπόν της black metal υποκουλτούρας των Dimmu Borgir ή των Cradle of filth, αντικαταστάθηκε απο βιομηχανία συλλεκτικών δίσκων!
Τη στιγμή λοιπόν που το FOREST μιλάει για εξωγήϊνο ελιτισμό και διασύρεται κάθε μήνα στις κωλοφυλλάδες και στα κωλοκάναλα, κάποιοι θησαυρίζουν πίσω απο την πλάτη μας, πουλώντας black metal underground...

Τους ξέρουμε και τους ξέρετε. Θα τους βρείτε στα παζάρια δίσκων, στο internet, στα Εξάρχεια, να διαλαλούν την πραμάτειά τους, να πουλάνε μούρη στους πιτσιρικάδες και φυσικά αυτοί ειναι και οι πρώτοι ΕΧΘΡΟΙ του FOREST διότι τους κόβουμε πελατεία με το να προσφέρουμε cd σε προσιτές τιμές μέσω των προσφορών του περιοδικού.

ΠΡΕΠΕΙ ΤΟ BLACK METAL ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΜΑΖΙΚΟ;

Το ερώτημα αυτό όχι μόνο απασχολεί αλλά στη κυριολεξία τρομάζει πολύ κόσμο.
Είναι πραγματικά αντιφατικό να μιλήσουμε για μαζικότητα την στιγμή ακριβώς που το Forest κυκλοφορεί στο εξης σε λιγότερα αντίτυπα και σε υψηλότερη τιμή. Ξέρουμε οτι το περιοδικό τώρα θα είναι διαθέσιμο σε πολύ λιγότερους αναγνώστες και η εξεύρεσή του στην αγορά θα είναι ακόμη πιο δύσκολη (γιατί και όταν κυκλοφορούσε σε περισσότερα αντίτυπα, και πάλι δύσκολο ήταν να βρεθεί!).
Η προσέγγιση του black metal σε ένα μεγαλύτερο κοινό είναι κάτι που έχει απασχολήσει πολύ συχνά το χώρο, έχει προβληματίσει και έχει δημιουργήσει ποικίλες ερμηνείες, ξεκινώντας απο το ένα άκρο της άκρατης εμπορικοποίησης τύπου Satyricon και φτάνοντας στο άλλο άκρο, του παράλογου περιορισμού (limited editions κλπ).
Εχοντας ζήσει και έχοντας συμβάλει ενεργά στην εξέλιξη του black metal, απο τα τέλη της δεκαετίας του ΄80 μέχρι και σήμερα, ολοι οι συντελεστές του περιοδικού κρίνουμε οτι οι ακραία αντιμετώπιση και αξιολόγηση ορισμένων καταστάσεων δεν οδηγούν πουθενά.
Οταν οι πρώτες Ορδές του black metal ξεκινούσαν να κυκλοφορούν τη μουσική τους, σε κασετες ή δίσκους ή cd, κανείς δεν είχε την φιλοδοξία να γίνει "μεγάλος" αλλά και κανείς δεν ήθελε η μουσική του να παραμείνει ανάμεσα σε 5-10 φίλους. Οι Samael κυκλοφόρησαν το πρώτο τους 7ιντσο σε 500 αντίτυπα αλλά όταν εξαντλήθηκε, τύπωσαν και άλλα 500 για να καλύψουν το ενδιαφέρον του κόσμου.
Αν μια Ορδή έχει τη δυνατότητα να διαθέσει το υλικό της σε ένα μεγάλο κοινό, χωρίς να έχουν προηγηθεί μηχανισμοί marketing, τότε μιλάμε για μια υγική κατάσταση.
Ζούμε σε μια εποχή οπου το black metal δεν μπορεί να ξεφύγει απο την παγκοσμιοποίηση του internet και οπου η πληροφορία διακηνείται με αστριαπαίες ταχύτητες. Δεν έχει κανένα νόημα να ανεβάζει κάποιος σελίδες στο δίκτυο, να καταμετράει πόσες χιλιάδες χρήστες επισκέφθηκαν τη σελίδα του στην οποία διαφημίζει κυκλοφορίες που τυπώθηκαν σε 200 αντίτυπα και είναι sold out!
Η έννοια λοιπόν του αυστηρού ελέγχου του black metal σήμερα δεν έχει κανένα απολύτως νόημα, εφόσον ο καθένας μπορεί να έχει πρόσβαση και να μαθαίνει τι συμβαίνει στο χώρο αυτό.
Μερικοί κατηγόρησαν οτι το Forest είναι δήθεν μαζικό και εμπορικό περιοδικό διότι κυκλοφορεί στα περίπτερα, την ίδια στιγμή που δισεκατομμύρια χρηστών μπορούν να έχουν πρόσβαση στην δήθεν απαγορευμένη που πολλοί ανεβάζουν στο διαδίκτυο.
Η γνώση δεν έχει περιορισμούς. Μεταβιβάζεται απο γενεά σε γενεά, καταγράφεται, καταχωρείται και επαναδιακινείται. Η γνώση έχει αξία όταν υπάρχει.
Και πάντα θα έχουμε καθήκον να διαφυλάσουμε τη γνώση και την ιστορία του black metal και να την καθιστούμε προσιτή σε όποιον ενδιαφέρεται να μάθει περισσότερα. Αν δεν υπήρχε το Forest ή αν το περιοδικό πουλιόταν 200 ευρώ το τεύχος, τότε οι αναγνώστες θα έπρεπε να καταφύγουν σε περιοδικά τύπου... Metal Hammer και να διαβάζουν για Dimmu Borgir και να νομίζουν οτι έμαθαν για black metal! Πολλοί blackmet-αλάδες που έχουν αγγίξει τα 30 τους, σήμερα βγαίνουν και λένε οτι το black metal πρέπει να παραμείνει περιορισμένο, για τους λίγους κ.ο.κ. Ξεχνάνε όμως οτι στα 15 τους, στη δεκαετία του ΄80 πηγαίναν στα δισκάδικα και έβρισκαν δίσκους απο Venom και Celtic Frost και Bathory με την ίδια ευκολία που σήμερα βρίσκει το Forest στα περίπτερα.
Ναι, οι Celtic Frost, οι Bathory, οι Sodom, οι Venom πούλησαν δεκάδες χιλιάδες δίσκους αλλά ποτέ δεν έχασαν την αξία τους. Χιλιάδες δίσκοι απο Hellhammer μπορεί να έφτασαν στα χέρια ατόμων που σήμερα μπορεί να ακούνε λαϊκά, οι Hellhammer όμως ήταν και είναι μέχρι σήμερα ένας ζωντανός θρύλος στο black metal! Ακόμη και το Deathcrush των Mayhem στην πρώτη του έκδοση τυπώθηκε σε 1000 αντίτυπα αλλά σίγουρα είναι 10 φορές πιο πολλά απο τα 100 αντίτυπα που τυπώθηκε ο πρώτος δίσκος των Moonblood (και πολλά άλλα)!
Η "μαζικότητα" λοιπόν στο black metal δεν μπορεί να ερμηνευθεί με αριθμητικές έννοιες. Τα τελευταία 10 χρόνια έχουν περάσει απο το black metal εκατοντάδες χιλιάδες ατόμων. Η συντριπτική τους πλειοψηφία έφυγε, αφού προηγουμένως άφησε την κοπριά της ελεεινής τους ύπαρξης.... μέσα απο την κοπριά αυτή όμως, γεννήθηκε μια νέα τάξη μυημένων, ακόμη πιο σκληρή και συνηδειτοποιημένη απο όσο ποτέ άλλωτε! Το ζήτημα δεν είναι αν το black metal θα γίνει κάποτε ξανά μαζικό αλλά αν το αριθμητικό αυτό σύνολο θα αποκτήσει πρόσβαση στην ΑΛΗΘΙΝΗ ΓΝΩΣΗ του black metal. Φανταστείτε λοιπόν την τρομακτική αξία θα έχει τότε ένας τέτοιος στρατός του σκότους!
Ναι. Το black metal δημιουργεί Στρατό. Ορδές που θα κυλήσουν στο αίμα την ανθρωπότητα και θα τιμωρήσουν τον άνθρωπο για τα εγκλήματά του κατά της Φύσης. Οσο πιο μεγάλος είναι αυτός ο Στρατός, τόσο καλύτερα!

Οι Summoning δημιουργήθηκαν στην Αυστρία το 1993 απο τους Protector και Silenius. Την εποχή εκείνη ο ήχος τους ήταν πρωτόγονος και βάρβαρος (στα χνάρια πρώϊμων Beherit). Κυκλοφόρησαν μερικά ντέμο ενώ καποια στιγμή ο Silenius ανέλαβε φωνητικά στους ABIGOR ενώ επίσης το γκρουπ είναι αρκετά γνωστό και για τη συμμετοχή του στους PAZUZU.
Ο Silenius μιλάει...

Σχεδιάζατε το πέμπτο σας άλμπουμ να έχει τίτλο Das Nibelungen Lied και να είναι εμπνευσμένο απο ένα παλιό Γερμανικό επικό ποίημα. Γιατί τελικά αλλάξατε τον τίτλο του σε "Stronghold";
Σχεδιάζαμε πράγματι να δουλέψουμε πάνω σε αυτό το κόνσεπτ αλλά μας πρόλαβε κάποιο άλλο γκρουπ και αποφασίσαμε λοιπόν να συνεχίσουμε με τα θέματα του Τόλκιν. Στην τελευταία μας δουλειά δώσαμε μεγάλο βάρος στις κιθάρες. Τα κομμάτια έχουν αυξημένο το επικό στοιχείο, είναι λιγότερο υπνωτικά ή μονότονα όπως οι παλιότερες δουλειές μας. Επίσης, μόνο σε ένα κομμάτι έχουμε χρησιμοποιήσει γυναικεία φωνητικά χωρίς αυτό να μειώνει τον κλασσικό καταιγιστικο μας ήχο.

Τι υπάρχει πίσω απο τους Summoning;
Οι Summoning δημιουργήθηκαν για να εκφράσουν ηχητικά τις σκοτεινές αναζητήσεις του Τόλκιν και κυρίως τα θέματα στα οποία αναφέρεται στην Κούφια Γη. Θέλουμε πολύ ο κόσμος να μυηθει περισσότερο στο θέμα αυτό.

Γιατί ποτέ δεν βάζετε στίχους στις κυκλοφορίες σας;
Αυτό ξεκίνησε κατα τύχη αλλά στη συνέχεια καθιερώθηκε. Οι περισσότεροι στίχοι είναι γραμμένοι απο παλιά και για να είμαι ειλικρινής, δεν τους θεωρώ

αξιόλογους για να δημοσιευθούν. Μόνο οι στίχοι απο το "Minas Morgul" ήταν καλογραμμένοι αλλά χάθηκαν αμέσως μετά την ηχογράφηση. Τέλος δεν σου κρύβω οτι οι στίχοι μας είναι ουσιαστικά αντιγραφές απο τα αυθεντικά κείμενα του Τόλκιν, προσαρμοσμένα στη μουσική. Αν κάποιος λοιπόν θέλει να διαβάσει στίχους μας, μπορεί να ανατρέξει απλά στα βιβλία του Τόλκιν!

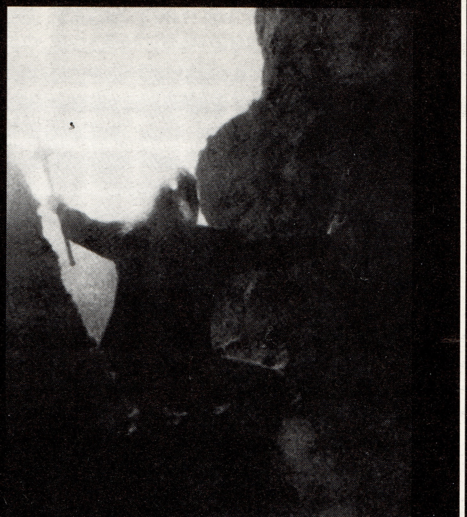
Τι είναι αυτό που σου εμπνέει τέτοια γοητεία και αγάπη προς το έργο του Τόλκιν;
Για να αγαπήσεις τον Τόλκιν πρέπει κατ'αρχάς να είσαι λάτρης της φανταστατικής λογοτεχνίας. Αυτό που με συναρπάζει στον Τόλκιν είναι η αστεύρευτη ευρηματικότητα και φαντασία του. Δημιούργησε στο μυαλό του έναν ολόκληρο κόσμο, με το δικό του πολιτικό σύστημα, πολιτισμό, ιστορία, γεωγραφική θέση και γλώσσα. Ο τρόπος τέλος που περιγράφει και εξιστορεί μπορεί να συναρπάσει και τον πιο απαιτητικό αναγνώστη. Εμείς το μόνο που κάναμε ήταν οτι προσπαθήσαμε να συλλάβουμε τις κρυμμένες μελωδίες και ήχους αυτού του φανταστικού κόσμου.

Προσπαθείτε πάντα να αποδώσετε φανταστικά θέματα ή ασχολείστε και με πιο προσωπικές καταστάσεις;
Ποτέ δεν αναφερόμαστε σε προσωπικά βιώματα. Οι Summoning είναι το μέσο με το οποίο ερμηνεύουμε και μεταφέρουμε στον σημερινό κόσμο, ήχους απο έναν άλλο, φανταστικό κόσμο.

Μπορείς να αναζητήσεις την ταυτότητά σου στις έννοιες παγανιστής, αγνωστικιστής, Σατανιστής;
Η προσωπική μου ιδεολογία αλλάζει σχεδόν κάθε ημέρα. Πιστεύω οτι ακόμη δεν έχω αποκτήσει την Ελευθερία μου, ούτε ακόμη έχω βρει τη γνώση για την ζωή και τον Θάνατο και δεν ξέρω ποιό είναι το πεπρωμένο μου. Δεν νομίζω οτι κάποιος μπορεί να καταλάβει τι συμβαίνει μέσα μου και για να σου πω και την αλήθεια, δεν έχω κανένα ενδιαφέρον να πω περισσότερα προσωπικά θέματα. Ούτε μπλέκω τα πιστεύω μου με αυτά που ασχολούνται οι Summoning.

Πες μας για το ABMS (Austrian Black Metal Syndicate).
Το ABMS είχε ξεκινήσει πριν τα μέσα της

προηγούμενης δεκαετίας, κατα κάποιο τρόπο ως μια οργάνωση των Αυστριακών black metal συγκροτημάτων. Η πρώτη ρωγμή ξεκίνησε οτι οι Trifixion το γύρισαν στο εμπορικό και σιγα σιγά το ABMS διαλύθηκε. Το τελευταίο έργο του ABMS ήταν μια συλλογή με νέα Αυστριακή σχήματα, η "Norici Obscena Pacs". Το ABMS θα μείνει για πάντα στη καρδιά μας και θα συνεχίσω και μόνος μου ακόμη να υποστηρίζω όσους το αξίζουν.

Απο ότι ξέρουμε, απεχθάνεστε τις συναυλίες!
Ποτέ δεν έχουμε ούτε και πρόκειται να κάνουμε live. Οι συναυλίες βασικά είναι για τους καραγκιόζηδες που θέλουν να μοστράρουν τη μάπα τους και να κάνουν πάρτυ όλη την ώρα. Εμείς μάλλον είμαστε βαρετά και αντικοινωνικά άτομα...

Ποιά είναι η Empress Lilith;
Ήταν μια παλιά μου γκόμενα που της έκανα τη χάρη να τραγουδήσει στους Pazuzu. Απο κει και πέρα, δεν έχει καμία αξία και ενδιαφέρον για μένα σήμερα.

Ποιά είναι η σχέση σας με τον Χριστιανισμό;
Δεν έχω προβλήματα με τους Χριστιανούς διότι απλά δεν υπάρχουν στον κόσμο μου! Δεν θέλω σε καμία περίπτωση τα γκρουπ που παίζω να έχουν σχέση με με γήϊνα ή καθημερινά θέματα, η σφαίρα των ενδιαφερόντων μας βρίσκεται έξω απο τον κόσμο αυτό και δεν συγκρίνονται με καμία επίγεια πραγματικότητα.

Σε ποιά άλλα γκρουπ εμπλέκεσαι εκτός απο τους Summoning;
Οπως πολλοί γνωρίζουν, παίζω στους Abigor και Pazuzu. Συμμετείχα επίσης στις ηχογραφήσεις των DIE VERBANNTEN KINDER EVAS το οποίο είναι ένα dark wave πρότζεκτ με θεματολογία του την κατάθλιψη, απομόνωση κλπ. Οι Pazuzu έχουν κυρίως αποκρυφιστική, Σατανική θεματολογία. Συμμετέχω επίσης στους KREUZWEG OST, ένα industrial προτζεκτ με θεματολογία του τον Δεύτερο Ευρωπαϊκό Πόλεμο.

Πως γράφονται τα κομμάτια στους Summoning;
Γράφω τις βασικές μελωδίες για το κάθε κομμάτι και μετά τα δίνω στον Protector που τα ολοκληρώνει. Ποτέ δεν συζητούμε ή κάνουμε πρόβες, τα αφήνουμε όλα να εξελιχθούν απο μόνα τους.

And I arose, as was foreseen in the book, which with laughter was written to bring upon the world lies of eternal peace and endless love. I arose during the Belthane in the year 1627 (1995, according the false timekeeping). Like the winds of corruption, along with the blackest storms. With me the bewitched sword, Arthame, against me a thousand crosses. Each cross did I invert, each heretic did I slan. I was an army of one, stronger than a thousand of men. During the nights I sang new hymns in verision for the name Christ, in honour to witchcraft. Shortly after the Lughnasdh of the same anno a new member arrived into my horde. Norelgar arose his sword with me towards the gates of heaven, together we blackened that paradise in ashes and dethroned the greatest filth of them all. Together we sang new hymns which cannot be found in the sacred writings, resounding as flashes upon the skies and fires against the church. Baptipzed I have not been, a false name I do not need. Let them call me Striga, for that tells everything I am. For I am an owl resenting the light of day, for I am a withc who during the fullmoon shrouds in a black gwon and lights the black candles. All this is being told in a vision of mine: " I have experienced myself as immortal, the soul of the black woods, the antichrist". I, Striga, am the ruler of Arthame. I shall rule this world, for I was born to rule. I am the force of which is being talked about, I am the evilness which is being feared. I shall rule this before so pitiful and loving world with hatred and destruction. When it all shall take place, let it be the dawn of a new era. A thousand times stronger, wiser and without lies. Together with Norelgar me are the end that was meant for the Christians, with Arthame we shall bring the war in which they shall meet their death. We are the horde that shall bring death. In the spells we chant can one hear all this, all in which we believe in: hate, war, sorrow and darkness. All the honour to us, all the suffering to Christians. With the strength of our hymns we moch their redicolous God, we curse their homes, we crush the white candles which are being placed on their graves. Proud with Arthame I stand against the celestial wartroops and let the touch of Arthame be the final blow upon the neck of Christ, soon I shall call this sword as the destroyer of the Christians, the crusher of all light and white... And as a conclusion let this be mentioned one more time: I, Striga, am the ruler of Arthame. Norelgar is of my horde, but his presence is not more important than a life of one Christian. Norelgar chants the spells which I create and for that all honour to him, but I am Arthame. For as long as I meet with death, I shall carry this sword with pride.
Even the members of my horde should change, it wont decrease the witching force of Arthame.

Striga, the ruler of Arthame

Pest

Πες μας μερικά πράγματα για τους Pest.
Οι Pest δημιουργήθηκαν το 1993 για να παίξουν βίαιο, obscure και evil metal. Η σύνθεσή μας είναι:
Warmaster von Armageddon - φωνή, μπασο
Iskariot - 7χορδη κιθάρα
Nigrantium - ντραμς

Κυκλοφορήσατε και ένα άλμπουμ απο την Γερμανική At War prod. Πες μας μερικά πράγματα γι αυτό.
Τα περισσότερα κομμάτια είναι νέο υλικό αλλά υπάρχουν και παλαιότερα ξαναηχογραφημένα, όπως τα δύο κομμάτια απο το πρώτο μας ep και το πρώτο απο το δεύτερο. Τα πρώτα κομμάτια που γράψαμε ήταν αρκετά επηρεασμένα απο την Νορβηγική σκηνή, τώρα όμως δουλεύουμε τον δικό μας ήχο.

Το πρώτο σας 7ιντσο κυκλοφόρησε απο την Αμερικάνικη Fudgeworhy records η οποία ειδικεύεται στο hardcore/grind. Πως κόλησε μια τέτοια συνεργασία;
Βασικά τους στείλαμε ένα ντέμο γιατί μας ενδιέφερε να βγει ένα 7ιντσο. Δέχθηκε και το προχωρήσαμε. Δεν με ενοχλεί αν η συγκεκριμένη εταιρία ειδικεύεται στο noise/grind διότι έχει καλή διανομή και ασχολείται και αρκετά με το μέταλ.

Οι στίχοι σας είναι καθαρά Σατανικοί. Γράφετε στίχους μόνο για να συμπληρώνουν τη μουσική ή δίνετε μεγαλύτερη βαρύτητα;
Προσπαθώ να δίνω βαρύτητα στους στίχους. Οι στίχοι μας αναφέρονται σε θέματα όπως ο Σατανισμός, το Μίσος, η Τιμή κλπ. Για μένα οι στίχοι δεν είναι μέτρο αξιολόγησης πόσο "true" μπορεί να είναι ένα συγκρότημα. Δεν πρόκειται να ακολουθήσω το καθιερωμένο σλόγκαν οτι το black metal πρέπει να γράφει μόνο για τον Σατανά και τίποτε άλλο. Το έργο μιας Ορδής πρέπει να αξιολογείται στο σύνολό της (ήχος, στίχοι, άτομα κλπ)

Σε μια παλιά σου συνέντευξη είχες πει οτι το NSBM έχει καταντήσει γελοίο σήμερα.
Η δήλωση αυτή ερμηνεύεται ως προς οτι δεν μπορώ να δεχθώ οτι ο Ε/Σ είναι ένα θέμα πιο ακραίο απο τον Σατανισμό. Απο τότε που τα γκρουπ άρχισαν να αλλάζουν το παραδοσιακό "666" με το "14/88" και τον ανάποδο σταυρό με τη Σβάστικα, ένοιωσα οτι κάτι αρχίζει να μην πηγαίνει καλά. Υποστηρίζω απόλυτα όσες NS Ορδές πραγματικά πιστεύουν σ'αυτά που λένε. Ο Σατανισμός είναι μια καθαρά Ατομική ιδεολογία και στηρίζεται στον θρίαμβο της ατομικής θέλησης. Ο Ε/Σ έχει καθαρά κοινωνικές και πολιτικές βάσεις και λειτουργεί μέσα σε ένα σύνολο ατόμων, σε αντίθεση με τον Σατανισμό που λειτουργεί καθαρά σε ατομικό επίπεδο. Σίγουρα ο Σατανισμός έχει και αυτός τον Φασιστική του πλευρά και είναι κάτι παραπάνω απο ένα παθητικό προσκύνημα του θανάτου ή ενός αντεστραμμένου χριστιανισμού.

Απο οτι ξέρω, γουστάρεις πολύ Βραζιλιάνικο black metal. Τι γνώμη έχεις οταν βλεπεις γκρουπ απο τέτοιες χώρες να μιλάνε για Ε/Σ;
Ξέρω οτι τα άτομα που μιλάνε για τέτοια θέματα απο αυτές τις χώρες, η καταγωγή τους είναι Ευρωπαϊκή οπότε τους δικαιολογώ απόλυτα.

Εκτός απο τους PEST συμμετέχεις και σε άλλα γκρουπ.
Ναι, είναι ο μόνος τρόπος να μπορέσω να εκφράσω απόλυτα όλες τις μουσικές μου ανησυχίες. Είναι αδύνατο να τα παίξεις όλα σε ένα και μόνο γκρουπ...

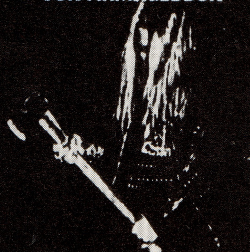
Κάτι για το τέλος;
HAIL SATAN, HAIL ASA-THOR

ISKARIOT

The Seven Deadly Strings Of Mayhem

WARMASTER NAZGUL VON ARMAGEDDON

Impious Black Goatvomit Bestial War Noise

BLACK CANDLE
"Nightfire"
As Darkness arises/ Millenium battle/ A strange vision/ Nightfire/ The black stone/ Do wou daishtert/ Cosmic Icewinds/ Besides vum schwaarze liccht/ The summoning of Giddim-Xul
Οι Black Candle έρχονται απο το Λουξεμβούργο και αφήνουν πολύ καλές εντυπώσεις. Ο ήχος τους βασίζεται κυρίως στο ancient death metal με πολλές αλλαγές στις ταχύτητες και περάσματα απο μυστηριακά διαλείμματα σε καταιγιστικές εφόδους. Πολύ καλό το ασπρόμαυρο εξώφυλλο, μας τα χαλάνε λίγο οι έγχρωμες φωτογραφίες.

HADEZ
"Aquelarre"
Human extinction/ A cult to the everlasting badness/ Form designed to the evil/ Little crown abomination/ A sect at the end of the abyss/ Dark language of a supreme God/ Drunk with the blood of the saints/ The oracle of the bleeding head/ Caligula/ Altar of sacrifice

Οι Περουβιανοί Hadez είναι ένα απο τα παλαιότερα γκρουπ της Νότιας Αμερικής και πολύ περήφανα μπορούν να γράφουν στο cd τους "supreme South American black / death metal". Συμφωνούμε και επαυξάνουμε! Θυμίζει τις θρυλικές εποχές των Sarcofago, Pentagramm και πολλών άλλων θρύλων του παρελθόντος. Τα σχόλια περιττά, το άλμπουμ αυτό συστήνεται ανεπιφύλακτα όπου το βρείτε. Bonus κομμάτια έχουν χρησιμοποιηθεί δύο ζωντανές ηχογραφήσεις απο το 1991, κάτι που αποδεικνύει την παλαιότητα και αυθεντικότητα των Hadez!

OLD WAINDS
Δυστυχώς είναι αδύνατο να γράψουμε τον τίτλο της κασέτας και τα κομμάτια γιατί είναι γραμμένο όλα στα Ρώσσικα! Αλλο ένα καταπληκτικό δείγμα black metal απο το Ανατολικό μπλοκ που μας τινάζει τα μυαλά στον αέρα! Οτι καλύτερο υπάρχει αυτή τη στιγμή στον πλανήτη βρίσκεται σ'αυτές τις χώρες. Το κρύο, η αφραγγία και η καταπίεση είναι οι ιδανικοτερες συνθήκες να παίξεις black!

AMEN CORNER
"Darken in quir haresete"
Endless solitude/ Black empire/ Awakening of evil/ The creators pride/ The anguish of the accused/ Camos God of the gods
Οι Amen Corner είναι ένα απο τα παλιά Βραζιλιάνικα γκρουπ που εμφανίστηκαν στις αρχές της δεκαετίας του ΄90. Ο ήχος τους χαρακτηρίζεται κυρίως απο υστερικές κραυγές, αργούς σχιζοφρενικούς ρυθμούς που αποδίδουν μια άκρως ενδιαφέρουσα σκληρότητα.

LUCIFUGUM
"Instinct Prevelance'
On search of my soul/ Bringing by rain/ The mysterious garden (Hymn to the black art)/ The sabbat/ Wolves
Το Ανατολικό μπλοκ έχουμε γράψει επανηλειμένα οτι θα είναι η αυριανή κοιτίδα του black metal. Οι Ουκρανοί Lucifugum παρουσιάζουν μια καταπληκτική δουλειά που ακροβατεί πάνω σε προσεγμένα συμφωνικά νεραϊδοπερπατήματα και κατακλυσμιαίο black metal θόρυβο. Φοβερός ήχος στις κιθάρες μας θυμίζει αλλες ένδοξες εποχές.